

Kas dimd, kas rīb ap istabiņu?
Mārtiņa gailīši dancīti veda,
Mārtiņa gailīši dancīti veda,
Mārtiņa vakaru gaidīdami.

Mārtiņi – laiks, kad pēc Latviešu tradīcijām sākas liels ķekatu laiks, kurš turpināsies līdz pat Meteņiem februārī. Ķekatas, budēji – tie ir maskās ģērbti cilvēki latviešu folklorā. Un kas ir interesanti – kamēr jaunieši un bērni tik labprāt staigā Halovīnu vakarā no mājas uz māju, prasīdami „saldumus vai izjokosim”, nebūtībā aiziet mūsu pašu latviešu Mārtiņdienas tradīcija – maskās ģērbtiem doties no mājas uz māju, dziedāt dziesmas, iet rotaļās. Protams, ķekatniekus, kas nāk ar laba vēlējumiem, katra saimniece uzskata par pienākumu arī pacienāt. Jo veiksmīga tā māja, kurā ķekatnieki ciemojas - tas nozīmē labu ražu nākamajā gadā, kā arī to, ka lopi būs veseli un ražīgi.

Mārtiņi ir ziemas laika sākums. Līdz Mārtiņiem ir apstrādāta visa zeme, nu tā dodas atpūtā, to vairs nedrīkst aiztikt līdz pavasarim.

Mēs pirmsskolas iestādē Mārtiņus svinam ar rotaļām, dziesmām, izzinot ticējumus un latviešu tautas dziesmas, minot mīklas. Visbiežāk šos svētkus svin vairākas grupas kopā – kāda grupa ir maskās ģērbti ķekatnieki, cita – sagaida ķekatniekus. Tā bērni apgūst komunikācijas prasmes, saskarsmē ar citu grupu bērniem. Pirms svētkiem bērni paši gatavo maskas.

Sagatavoja mūzikas skolotāja Māra Smerotkina